

найвищу якість роботи.

20% коштів, які заплановані на розвиток закладу, використовується на покращення матеріально-технічної бази закладу, забезпечення вимог, які вказані в договорі з Національною службою здоров'я (лабораторна діагностика, наявність швидких тестів, робота чергового кабінету, перевірка приладів та ін.)

Одним з елементів покращення фінансування закладу є розробка та затвердження програм в органах державного самоврядування (районна, міська, сільські ради). Зокрема у Збараському районі затверджені програми «Про затвердження районної програми розвитку та підтримки комунального некомерційного підприємства «Збараський центр первинної медико-санітарної допомоги» Збараської районної ради на 2020-2021», «Про затвердження програми з інфекційного контролю та дотримання заходів із запобігання інфекціям, які пов'язані з наданням медичної допомоги на 2020-2022 роки», «Про затвердження програми імунопрофілактики та захисту від інфекційних хвороб на 2016-2020 роки». На наш погляд, ці програмні документи дозволяють оплатити енергоносії, придбати фармацевтичні препарати та засоби догляду для пільгових категорій населення, імунобіологічні препарати, дезінфектанти та засоби індивідуального захисту при підйомі інфекційних захворювань, проведення поточних ремонтів в структурних підрозділах та ін. Додатково фінансування закладу можливе при впровадженні платних послуг та отриманні допомоги від благодійних організацій.

Ігор ДРОБНЕР

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Руслан АВГУСТИН

КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Комунікації розглядаються як один з найважливіших інструментів побудови громадянського суспільства в державі. Система взаємовідносин між владою і засобами масової інформації може свідчити про рівень демократизації суспільства і його готовність до завоювання та утримання громадянської свободи. Враховуючи, що охорона здоров'я є розділом соціальної діяльності держави, комунікації в охороні здоров'я відносяться до розділу соціальних комунікацій.

Головна мета становлення українського суспільства полягає в розбудові суверенної і незалежної, демократичної, соціальної і правової держав. Соціальні комунікації стають одним із найважливіших інструментів побудови

громадянського суспільства, а система взаємовідносин між владою і засобами масової інформації може свідчити про рівень демократизації суспільства і його готовність до завоювання та утримання громадянської свободи. Досягнення високого рівня розвитку демократичних відносин в Україні тісно пов'язане із формуванням в нашій державі громадянського суспільства.

Вивчення проблеми спирається на досягнення загальної теорії комунікацій і соціології комунікацій, що відображено у дослідженнях, провідних вітчизняних та закордонних вчених: Г. Почепцова, В. Різуна, В. Іванова, В. Буряка, А. Решетникова, С. Квіта, О. Соколова, А. Куликова, В. Королька, В. Горového, Р. Августина, Ю. Богача.

До основних функцій громадянського суспільства належить, окрім повного задоволення матеріальних та духовних потреб людини, захисту приватної сфери життя, отримання політичної влади від тотального та абсолютного панування, ще й розвиток та стабілізація суспільних, відносин, за для чого активно використовуються засоби соціальної комунікації. Комунікативний процес є необхідною умовою становлення, розвитку і функціонування всіх соціальних систем, тому що саме завдяки йому стає можливим зв'язок між поколіннями, накопичення й передача соціального досвіду, його збагачення, розділення праці та обмін її продуктами, організація суспільної діяльності, трансляція культури [1]. Саме завдяки комунікації здійснюється управління, і тому вона є тим соціальним механізмом, який сприяє реалізації влади в суспільстві.

Перш ніж перейти до аналітичного аналізу літературних джерел вважаємо за необхідне зупинитися на визначеннях, адже розуміння термінології є надзвичайно важливим в розумінні далі поданої інформації.

Необхідно зазначити, що існує велика кількість визначень соціальної комунікації. Найчастіше соціальна комунікація розглядається як передача інформації, ідей, емоцій (завдяки знакам і символам), як процес, який пов'язує окремі частини соціальних систем одне з одним. Соціальна комунікація у процесі свого здійснення вирішує такі взаємопов'язані задачі, як інтеграція окремих людей в соціальні групи або спільноти, а спільноти – в цілісну систему суспільства; внутрішню диференціацію суспільства, відокремлення і відособлення суспільства й окремих його груп один від одного, що приводить до більш глибокого усвідомлення ними своєї специфіки та функцій. Громадянське суспільство потребує розвинутих і обґрунтованих комунікаційних стратегій і тактик, які допомагають:

- по-перше, задовольнити потреби суспільства в якісній та оперативній інформації,

- по-друге, забезпечать суспільство, окремі організації і групи людей максимально повними й вичерпними відомостями про діяльність всіх (владних і невідладних) структур в суспільстві, нададуть можливість всім суб'єктам

комунікації довести свою соціальну значущість, завоювати довіру до своєї діяльності й дістати підтримку з боку громадськості для успішного виконання своїх функцій. В охороні здоров'я це інформування та навчання населення основам збереження та зміцнення особистого здоров'я, ЗСЖ, профілактики захворювань, тактиці дій при загрозливих для здоров'я та життя станах; виду та місця і умов отримання певних видів медичної допомоги.

В демократичному суспільстві забезпечується одна з найважливіших потреб сучасного людства – потреба вчасно отримувати об'єктивну, неупереджену, повну і достовірну інформацію. Інформація є невід'ємною складовою процесу комунікації як окремих індивідів, так і цілих спільнот [2].

Доцільно наголосити, що одним із найпоширеніших тверджень сучасності є визнання того, що в епоху інформаційного суспільства отримання, споживання, створення і розповсюдження інформації є домінантною ознакою сучасного життя. Інформація впливає на людину і чинить на неї вплив у найрізноманітніших сферах людського буття. Все це передбачає широке використання інформаційних технологій у будь-якій сфері в тому числі в охороні здоров'я за для формування: громадської думки, яка є важливим чинником побудови в державі громадянських відносин, а в охороні здоров'я мотивованого відповідального відношення до особистого здоров'я та здоров'я членів родини.

Одним із джерел отримання такої інформації та фактором впливу на формування громадської думки частіше за все стають ЗМІ. Система взаємовідносин між засобами масової комунікації і суспільством може використовуватися під різними кутами зору. Центральним стає питання: на яких принципах засоби масової комунікації функціонують в конкретних політико-економічних і культурно-історичних умовах.

Слід зауважити, що навряд чи можливо запропонувати «ідеальну» схему взаємодії системи охорони здоров'я та населення в цілому та окремих груп комунікативного впливу: кожна країна шукає власні шляхи з огляду на соціокультурні традиції.

Рівень довіри української громадськості до засобів масової інформації коливається залежно від багатьох чинників, проте загалом він є достатньо високим упродовж тривалого часу. За таких умов засоби масової інформації стають впливовим чинником створення в українському суспільстві сприятливих умов для впровадження громадських здоров'я формуючих та здоров'я зберігаючих технологій [3].

Ситуація з впливом соціальних комунікацій на стан життя в країні розглядається в різних аспектах, але сьогодні, на погляд деяких авторів [4; 5], передчасно говорити про тотальний якісний прорив у цій сфері.

Становлення інформаційного суспільства в Україні можна охарактеризувати здебільшого кількісним зростанням обсягів інформації,

збільшенням інформаційних потоків. Але це саме по собі зовсім необов'язково призводить до появи нових можливостей розвитку людини і суспільства в цілому. З іншого боку, інформація (особливо з боку владних і політичних структур) і канали її транслювання в маси активно використовуються в діяльності будь-яких, як державних, так і недержавних інститутів і діячів у зв'язку з тим, що інформація є основою для формування світогляду або змін у ньому. І це обов'язково треба використовувати при створенні системи комунікацій в охороні здоров'я.

Суспільні комунікації не обмежуються лише засобами масової інформації. Саме потребами соціуму в регулюванні суспільно вагомих сфер діяльності та соціальних відносин зумовлене формування соціального інституту PR в Україні. Паблік рілейшнз як особлива управлінська діяльність спрямована на формування й підтримку ефективної системи публічних комунікаційно-інформаційних зусиль соціальних суб'єктів, що забезпечують оптимізацію його взаємодії з громадськістю. Щоб задовольнити свої потреби, індивіди і соціальні групи налагоджують і постійно підтримують взаємозв'язки, тому що налагодження контактів і підтримання добрих стосунків з громадськістю набувають особливого значення в умовах демократизації суспільного життя в Україні та її виходу на міжнародну арену як суверенної і незалежної держави.

Аналізуючи соціальну комунікацію як основну складову розвитку суспільства у постіндустріальний період, виділяють принципи її функціонування, дотримання яких є основною умовою побудови громадянського суспільства в Україні:

- по-перше, це те, що комунікація починається зі створення клімату довіри;
- по-друге, зміст комунікаційних зусиль повинен бути узгодженим з реальною ситуацією, відповідати їй. Як би вміло і професійно не використовувалися засоби масової інформації, вони лише доповнюють повсякденне життя, думки та дії людей. Контекст ситуації має надавати можливість брати участь у подіях і реагувати на комунікативні зусилля;
- по-третє, повідомлення повинно мати значення для громадськості, воно має збігатися з системою її цінностей, бути релевантним ситуації;
- по-четверте, комунікація – це безперервний та нескінченний процес, який мусить тривати постійно, тому що недостатність інформації завжди породжує розповсюдження неправдивих відомостей, які породжують неадекватну поведінку з боку реципієнтів, вводять їх в оману та веде до непередбачуваних наслідків. На думку Ібрагімова І. [6], в Україні спостерігаються особливості у використанні моделей комунікації. Особливо це стосується комунікацій з боку органів державної влади, яка намагається впливати на поведінку громадськості у бік підтримки своєї діяльності. Для того, щоб відбулися прогресивні зрушення в цій сфері, вирішальним має стати усвідомлення того, що уявлення громадськості про їх діяльність формуються на підставі їхньої лінії поведінки

та інформаційних повідомлень. Щоб відбулися глибокі зміни у зв'язках з громадськістю, потрібен перехід до розуміння комунікації як інструмента стратегічного управління.

Таким чином можна стверджувати, що соціальна комунікація є найбільш складним видом комунікації. Важливою стає необхідність постійної підтримки двостороннього потоку інформації, а також розуміння владою того, що комунікативна політика не має автоматично впливати з організаційної політики, а повинна формуватися шляхом узгодження. Підґрунтя такого підходу становить принцип, за яким аудиторія, як правило, допускає вплив на себе лише в тому разі, якщо влада або організація готові до діалогу з нею (безпосередньо або опосередковано) заради узгодження принципів своєї діяльності. Це і стане важливим чинником покращення здоров'я населення України шляхом формування у нього мотивованого відповідального ставлення до особистого здоров'я та здоров'я членів родини.

Використані джерела

1. Августин Р. Р., Богач Ю. А. Управління інформаційними зв'язками : навч. посіб. Тернопіль : ТНЕУ, 2013. 241 с.
2. Конфисахор А.Г. Психология власти. СПб.: Питер, 2004. 235с.
3. Богатирьова Р.В. Детермінанти здоров'я та національна безпека. К.: ВД «Авіцена», 2011. 448 с.
4. Корнев М. Н., Фомічова В. М. Психология массовой поведінки. К., 2000. 47с.
5. Набруско В. І. Формування громадської думки в умовах легітимації політичної влади (масовокомунікативний вимір). К. Київ, 2007. 59 с.
6. Ібрагімова І. Інформаційне суспільство та взаємодія влади з громадськістю: вимоги ефективності. *Вісн. НАДУ*. 2004. №1. С. 36–42.

Ігор ДРОБНЕР

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Лідія КРУГ'ЯК

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Людський чинник в будь яких організаціях є одним із пріоритетних, що спонукає до вивчення особливостей та мотивів поведінки працівника. Практика управлінської діяльності свідчить, що професійні вміння працівника приносять організації бажаний результат лише у випадку його зацікавленості у результатах своєї праці. Відтак, в умовах реформування медичної галузі одним із пріоритетних напрямів забезпечення належної якості надання медичної допомоги є створення ефективної системи мотивації професійної активності